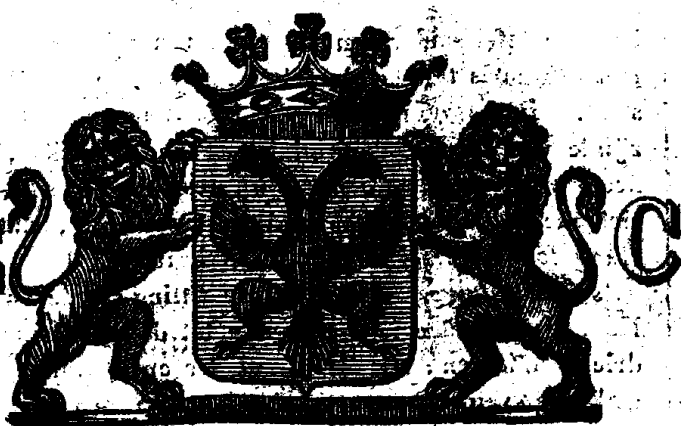

ARNHEMSE SCOURANT

Donderdag 6 APRIL.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een loek op regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Een vergeten verjaardag.

Wij hebben ons zelf op eene groote vergetelheid oplet. Wij herdenken den verjaardag van den meester van den eersten april niet. Wij toonden ons blijdschap niet, over het lange ministeriële leven van den ouden mede-arbeider aan het Handelsblad, van den ridder der uitgestelde schuld. Die vergetelheid is grof. Ondankbaar mogt het van ons gerekend worden, zoo wij hem — wiens verhevene talenten, wiens voortreffelijk bestuur, wiens uitstekende gave in het maken van wetsontwerpen, wiens werkzaamheid en voortvarendheid, wiens verbazende wetsprekendheid aan de Tweede Kamer en de natie het eenige vermaak schook, dat hij den druk onzer omstandigheden mogelijk was, aan zoo dikwijls stof voor onze artikels verschafte — op den eersten april vergaten geluk te wenschen.

Wie zoude eerder den heer VAN HALL geluk wenschen, dat hij, tegen de verwachting van alle deskundigen, het zoo ver gebracht en zoo lang uitgehouden heeft, dan wij, die vol teedere bekering over zijn waarschijnlijk niet-slagen hem alomden hebben om met de wassen vleugelen van Pegasus der zoon te gemeet te vliegen? Wie zoude eerder den heer VAN HALL gelukwenschen, dat hij, in zijn verdediging aan zich niet dood werkte en geene zoo schitterende proeven van zijn uitmuntend genie gaf, dat zelfs de strengste beoordeelaar daaraan niets te bedillen vond, dan wij, die hem op het tooneel van het staatsbestuur zagen debateren met een stuk, waarbij hij alles op zijnen voorganger, als soufleur, liet aankomen en waarin hij ter naauwernood eenige variatiën van gesing belang bragt? Wij vooral mogen den verjaardag van dien voortreffelijken man niet vergeten, die al zijne krachten nauwkeurig gadesloegen, dewijl hij aangekondigd werd als degene, die de rol van verlosser spelen zou, met wien een nieuw tijdperk voor ons staats-tooneel beloofde te beginnen.

Een jaar geleden deed hij zijn eerste debut. Viel dit niet gelukkig uit, — het was, dewijl het publiek nog niet achter het geheim van het stuk was: spoedig zoude men hem beter leeren kennen en waarderen. En inderdaad, kennen, leerde men hem beter: doch waarderen? applausismenten riepen hem zeldzaam, zoo immer; ten-deel, tenzij men de kleine troep cagnieurs mederekene, welke hij bezoldigde en in wien kleed hij zich dikwerf vermomde, ten einde zelf het publiek op zijne wonderlinge verdiensten opmerkzaam te kunnen maken. Het sijfleren nam bij ieder stuk, dat hij speelde, toe, en het onthrek daartoe niet aan gelegenheid, want gaarne stelde hij zich op den voorgrond. Hij troostte zich met het denkbeeld, dat profeten in hun vaderland zelden gezien zijn, dat de tijd steeds de groote mannen belaaft.

Zouden wij hem geene eer bewijzen, die met volksinschen moed onder al dien tegenstand bejaard bleef, daarom niet opflik het publiek met staaltjes uit zijne wijsbegeerte van het regt te verrassen, volkenregt en burgerlijk regt met de helderheid van eenen goochelaar onder een te haspelen en te verwarren; doch inzonderheid er zich

op toelegde om de natie, en de Tweede Kamer en den heer KUZAK en ieder, wie het maar hooren en wakker blijen kon, het standpunt aan te wijzen, waar zij stonden en waar hij stond, en hun dat „standpunt“ als den draad van ARIADNE in de handen te stoppen, welke hen uit den doolhof zoude redden? Behoeven wij te zeggen dat hij echter nimmer zich vernederd heeft om het verschil te doorgronden van „het standpunt“, waarop eegenvoudig advocaat, die nu en dan als dilettant zich, tot uitspanning, wat met staatkunde en staatsregt bezig houdt, staat in vergelijking met dat van eenen minister, die in moegetijke tijden, in eenen tot ontbinding neigenden staat, aan het hoofd der zaken geroepen wordt? Al slaat de eerste den bal doorgaans mis, wien schaadt hij met zijn schuldeloos vermaak? Maar wanneer de ander zeer langzaam allerlei proefjes neemt, zich met de zaken der diplomatie inlaat, van welke hij bij de balie nimmer iets hoorde, of oude besluiten opwasat en daarvoor als voor eenen coup d'éclat op bewondering aanspraak maakt, zijnen roem zoekt in het uitzelten van onschuldige vreemdelingen, die op de gastvrijheid, door de wet van dit land beloofd, vertrouwden, of zich toelegt op het aanjagen van vrees aan en het verwoesten van alle onafhankelijkheid bij eenen der belangrijkste takken van de regterlijke magt; wanneer die het de moeite niet waard rekent om in een gansch jaar één enkel bewijs van wezenlijk talent, van zelfstandigheid en geestkracht te geven, — mag men dan niet vreezen dat die man het standpunt niet goed begrijpt, waarop te kwader ure de vriendschap van eenen uitdeeler van ministers-posten hem bragt; en hoe bragt?

Wij weten het, eene booze kebaal allen is het, eene trouwelooze oppositie, *quod même*, welke aldus den verdienstvollen kunstenaar aanvalt en van het tooneel wil verwijderen. Want het publiek bemoeit er zich immers toch niet mede of laat hem althans vrij rondspringen. Waarom zou men ook met hem niet te vreden zijn? Op zijne borst immers prijkt het bewijs, dat hij eenen hoogen trap onder de door *deugd veradelden* bereikt heeft, tot die zeldzame verdienstelijke mannen behoort, welke niet allen hun vaderland daarvoor heeft willen erkennen, maar welke ook vreemde landen zoo bewonderden, dat zij hem daarvoor met groote kruisen omvingen. Authentieke stukken gelden als volledig bewijs, herinnert de heer VAN HALL zich nog uit zijne vroegere betrekking, en, gedachtig aan dien regel stoort hij zich niet aan het praten en de meening der natie. *Ubi testimonia adsunt non opus est verbis*, dat is; Titels en riddersorden bewijzen onwederlegbaar iemands verdiensten.

Bij eenen verjaardag passen niet alleen gelukwenschingen maar ook beden voor de toekomst. Welke zoude dit hier eerder zijn dan dat de minister zijn eigen „standpunt“ leere kennen en handele gelijk die kennis hem voorschrijft. Voor de natie wäre niets gelukkiger denkbaar! Wierd haar de vervulling van dien wensch te lang oanhouden, eenmaal zou zij haar goduld verliezen kunnen, en welligt volstrekt eischen wat zij thans nog dankbaar zou aannemen.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 15 maart. De berigten, welke de Engelsche en Russische gezantschappen alhier omtrent de gebeurtenissen in Kerbelah ontvangen hebben, zijn allervreesselijkst. Na de inneming der stad moeten de troepen van Nedschib, pacha van Bagdad, de vreesselijkste buitensporigheden hebben begaan. Meer dan 20,000 menschen zijn vermoord, en de helft der stad is verwoest. Noch kunne noch onderdom, noch de heilige vrijplaats der Moskeën werd verschoond; zelfs daar zijn vele honderden menschen vermoord, niet in de woede des gevechts, maar naar vooraf beraamde plannen, terwijl de uitvoering dier gruwelen tegen de Perzische ketteren als een verdienstelijk werk aan de Turksche troepen werd afgeschilderd. De schrik en wraakzucht moet in Perzië algemeen zijn, en de naar Erzerum gezonden Persische commissarissen einde over eene schikking te onderhandelen, keerde zonder hooger bevel aan de Turksche grenzen om, en wendde ziekte voor, om zich eene vruchteloze missie te besparen. De toestand der zaken en de verwickeling der gebeurtenissen doen onvermijdelijk een godsdienstoorlog tusschen Perzië en Turkije verwachten; het verlangen van Engeland en Rusland om Nedschib-pacha naar de hoofdstad te ontbieden, en hem wegens de gruwelen van Kerbelah voor eenen krijgsraad te stellen, zal nauwelijks geschikt zijn om de wraakzucht der Perzen te bevredigen. De officiële ontkenningen der Porte, omtrent de vroeger langs eenen anderen weg toegekomen berigten over de inneming van Kerbelah, zijn thans geheel verstomd, en Sarim-effendi moet op de aantijgingen tegen Nedschib op zeer verlegen toon geantwoord hebben.

DUITSCHLAND.

Vit Saksen, 27 maart. De diepe, gapende wonden van onzen handel en van onze industrie komen met iederen dag duidelijker aan het licht. De armoede grijpt zelfs in de bedrijvigste en rijkste streken om zich heen. De organen der regering kunnen het zelfs niet meer verbergen, dat niet bloetelijk toevallige omstandigheden, maar hevenal dat stelsel hiervan de schuld is, hetwelk de inlandsche industrie zonder bescherming en aan de overdreven concurrentie der Engelschen een vrij veld laat, zonder van den anderen kant voor de instandhouding onzer markten en voor de opening van nieuwe wegen van uitvoer behoorlijk zorg te dragen. De verdedigers eener nationale handelspolitiek, wier gezindheid men nog op het laatste toekomstig verdacht trachtte te maken, hebben op deze wijze eenen droevigen triomf behaald, daar de ondervinding met iederen dag meer bevestigt hetgeen zij reeds lang te voren voorspeld hadden. De regering heeft in Berlijn reeds pogingen gedaan om maatregelen tegen het Engelsche stelsel nit te werken. In de Kamers is de moed des lands eveneens ter sprake gekomen. Het ministerie doet alles, om de affende, waar die het drukkendst wordt, te lenigen. In de Tweede Kamer stelde de afgevaardigde von Goltz een ontwerp voor, dat zeer geschikt schijnt, het kwaad in den wortel te graven. Hij verlangt eene vereenigde, krachtige, doelmattig geleide, Duitse handelspolitiek, eene krachtige vertegenwoordiging der belangen van het tolverbond, tegenover het buitenland, bescherming binnen 's lands, het toelaten van industriën bij de beraadslagingen over de handels-aangelegenheden van het verbond, openbaarheid der verhandelingen, opwekking en versterking van den volksgesest

ENGELAND.

Londen, 1 april. Men herinnert zich, dat er bij de kamer der gemeenten eene aanvraag is ingekomen, ter bekoming van een octrooi tot het daarstellen van een luchtschip of lucht-diligence, ter vervoering van passagiers en goederen. Er was tot dus verre met dit denkbeeld de spot gedreven, maar de *Standard* geeft thans eene vrij uitvoerige beschrijving van het werktuig en noemt den heer *Henson* als uitvinder van hetzelfde.

Het werktuig zal wezen een groote besloten wagen, hangende in eene soort van raam en drijvende op groote schepdraden, die door het stoomwerktuig in beweging wordt gebracht; achteraan is een lange straat, onder welken het roer.

De oppervlakte van het geheele werktuig is 4300 vierkante voeten en het gewicht ongeveer 3000 ponden. Het welslagen der onderneming schijnt evenwel, ook zelfs door den *Standard*, nog zeer in twijfel getrokken te worden.

FRANKRIJK.

Parijs, 2 april. Het op 1 dezer uit New-York te Havre aangekomen paketschip *Oueda* heeft den *Courrier des Etats Unis* tot 6 maart medegebragt.

De zittingen van het 37te kongres der unie zijn in den avond van 5 dezer gesloten geworden, zonder gedurende den tijd des bijeenzijns eene wet op de entrepots, een nieuw tarief, noch eenig middel ter regeling van de circulatie des numerairs aan het land te hebben gegeven.

De diplomatieke oorlog, zegt de *Courrier*, is tusschen de kabinetten van St. James en Washington verklaard. De heer *Tyler* heeft het manifest van sir *R. Peel* met een niet minder uitdrukkelijk manifest beantwoord; de weerstand van Amerika's zijde is even formeel en streng als de aanval van Englands zijde is geweest. De loopbaan der tweedragt, welke men door het traktaat van *Ashburton* gesloten waande is dus nog open; de beide natien slaan elkander wederom scherp gade.

Dit dagblad voegt er intusschen bij, dat het verschil van gevoelen, hetwelk tusschen de beide gouvernementen is ontstaan, waarschijnlijk niet op eene openlijke breuk zal uitloopen.

De heer *Wise*, een der voornaamste leden van de Kamer der vertegenwoordigers, is benoemd tot gezant der Vereenigde staten bij het hof van Frankrijk in de plaats van den generaal *Cas*.

Nieuw Orleans schijnt door eene nieuwe financiële krisis bedreigd te worden. Den 20sten februari heeft de commercial bank hare betalingen geschorst en hare deuren gesloten. Deze tijding heeft plotseling eenen panischen schrik te weeg gebragt en de menigte stroomde naar de andere banken om voor hunne biljetten geld te vorderen. Overal stonden karren gereed om het ingeloste geld weg te voeren. Men hoopte, dat de banken dien eersten schok zouden wederstaan. De biljetten der commercial bank waren zelfs tot 40 pct discount gedaald.

Binnenlandsche berichten.

Gravenhage, 3 april. Meden morgen zijn al de afdelingen van de Tweede Kamer vergaderd geweest over de voordragt van wet betrekkelijk den registoestand van Limburg. Daarna is de centrale afdeling over hetzelfde ontwerp bijeengekomen, alsmede over de voordragten van wet ten aanzien der boedelscheiding en opeens de tarieven van salarissen en justitie-kosten, enz. — Meden avond is dezelfde vergaderd geweest over het ontwerp betrekkelijk het zegel, en morgen ochtend zal de centrale afdeling bijeenkomen over de ontwerpen van wet, betreffende de staatsbegrooting van 1844 en 1845.

Morgen vergadert de Tweede Kamer, tot het verkiezen van drie kandidaten tot aanvulling der opengevallen betrekking van lid in het collegie van raden en generaal-meesteren der munt.

Naar men verneemt heeft Z. M. de vereischte machtiging verstrekt, om de miliciens der ligting van 1842, die bij de verschillende korpsen der armée in reserve zijn geplaatst, voor den tijd van drie maanden en wel van den 1sten juni tot den 30sten augustus dezes jaars, in werkelijke dienst op te roepen, ten einde gekleed en in den wapenhandel gesleut te worden.

Bij de behandeling van eene reclame, wegens de personele belasting, heeft zich de vraag voorgedaan, of ook in de toepassing der gunstige bepaling, vervat in artikel 18, § 2, der wet van 29 maart 1833, even als dit ten aanzien der patentwet plaats heeft, de

besloten tafelhouders en uitgevers van spijs en portien, met ordinaris tafelhouders kunnen worden gelijk gesteld. Deze vraag aan de beslissing onderworpen zijnde van Z. Exc. den minister van financiën, zoo heeft welgemelde minister, bij resolutie, verklaard, zich met het gevoelen te kunnen vereenigen, dat die vraag toestemmend moet worden beantwoord.

Gravenhage, 4 april. In de zitting van de Tweede Kamer van heden is overgegaan tot de verkiezing van drie kandidaten, ter vervulling der opengevallen betrekking van lid in het collegie van raden en generaal-meesteren der munt.

Voor de verkiezing van den eersten kandidaat hebben er vier stemmingen plaats gehad. Bij de vierde derzelve is tot eerste kandidaat gekozen de heer *A. van Beek*, doctor in de wis- en natuurkunde, wonende te Utrecht. Hij verkreeg 34 stemmen en zijn laatste mededinger, de baron *d'Abbling van Giessenburg*, 15 stemmen.

Tot tweeden kandidaat werd, bij eene derde stemming, gekozen *Mr. A. C. baron d'Abbling van Giessenburg*, te Leiden. Hij verkreeg 30 van de 49 stemmen. Zijne mededingers waren, onder anderen, *Mr. B. C. J. Vissoker* en *A. W. G. van Riemsdijk*, die elk 9 stemmen erlangden.

Tot derden kandidaat werd, bij eene vierde stemming, gekozen, *Mr. B. C. J. Visscher*, advocaat en regter-plaatsvervanger bij de arrondissement-regtbank te Utrecht. Hij verkreeg 20 van de 49 stemmen. Zijn laatste mededinger was de heer *F. C. H. baron Taets van Amerongen*, die 20 stemmen bekam.

De lijst der drie kandidaten zal door eene commissie aan den koning worden aangeboden, welke zamengesteld wordt uit de heeren: *van Akerlaken*, *Schooneveld*, *van Bleijswijk*, *de Bucher*, *van Hoorn van Burgh*, *den Tex*, *Menso* en *Petit*.

De voorzitter geeft kennis, dat door de afdelingen tot rapporteurs voor het ontwerp van wet, betrekkelijk Limburg, gekozen zijn, de heeren; 1ste afdeling, *Michiels van Verduijnen*; 2de afdeling, *de Backere*; 3de afdeling, *Petit*; 4de afdeling, *Cornelie*; en 5de afdeling, *Kneiphorst*.

De commissie tot de verzoekschriften heeft verslag gedaan:

I. Bij monde van den heer *Schaers van Harencaarspel*: op adressen van den substituut-griffier bij de arrondissement-regtbank te Maastricht, van onderscheidene advocaten te Amsterdam, en van deurwaarders bij de kanton-geregten te Oostburg en Sluis, provincie Zeeland, en van deurwaarders bij de arrondissement-regtbank te Middelburg, die hunne bedenkingen mededeelen op het ontwerp van wet, regelende het tarief van justitie-kosten en salarissen in burgerlijke zaken.

II. Bij monde van den heer *van Panhuys*: 1°. op een adres van verveeners te Giethoorn, provincie Overijssel, die hunne bezwaren doen kennen ten aanzien van den accijns op den turf, als middel tot dekking der staats-uitgaven over 1844 en 1845; en 2°. op een adres van den griffier van het kanton-gerecht te Dordrecht, houdende beschouwingen in verband tot de aangeboden ontwerpen van wet betrekkelijk de boedelscheidingen.

Alle deze verzoekschriften worden, overeenkomstig het voorstel der commissie, ter griffie nedergelegd.

Daarna wordt de vergadering tot morgen ochtend ten 11 ure gescheiden; zullende alsdan de beraadslagingen over het ontwerp van wet, betrekkelijk de personele belasting, eenen aanvang nemen.

Men verzekert, dat de Kamer, na de beraadslagingen over de voordragt van wet, betrekkelijk het personeel, op morgen, hare werkzaamheden gedurende omstreeks drie weken zal schorsen, en dat in dien tijd de regering hare antwoorden in gereedheid zal brengen ten opzichte der aanhangige ontwerpen van wet, bijzonder wat aangaat de conversie en de tweejarige staatsbegrooting voor 1844 en 1845.

Rotterdam, 3 april. Meden heeft de arrondissement-regtbank alhier uitspraak gedaan in de zaak contra den heer notaris *Mr. C. A. Kerckhoff* en denzelyen vrijgesproken, van alle rechtsvervolging te dier zake ontslagen en den staat veroordeeld in de kosten. Wij juichen de uitspraak der regtbank in dezen ten hoogste toe, en stemmen volkomen in met hare in het vonnis gebragte considerans; want het woord *Mr.* dat de regtsgeleerde voor zijnen naam schrijft, is niets meer dan een titel, welke hem, zoodra hij gepromoveerd is, gegeven wordt, en die hem, volgens een overoud gebruik, het regt geeft, om hetzelfde niet anders dan met *Mr.* rit te drukken. Zulks was bij de

vorige wetgeving dan ook wel en te regt begrepen, daar men in deze, gelijk wij vroeger reeds aanmerkten, eene uitzondering mede maakte; en zoude ook niet de grootste absurditeit heeten, dat men de titulatuur van den regtsgeleerde gelijk wilde stellen met de benamingen der beroepen van enkele leden der maatschappij, als daar zijn, *Mr. timmerman*, *Mr. metselaar*, *Mr. smid*, enz., welke *per se* achter den naam voluit daarin geschreven worden, en waarop art. 28 der wet van het notarisambt van toepassing is.

Wij hebben gezegd, dat eene ministeriële dispositie eene uitlegging van gemeld artikel gegeven heeft, met ons gevoelen strookende, en tevens gevraagd, of het niet pligtmatiger ware geweest, indien men die uitlegging aan wilde geven, dat dezelve voor maar niet na de invoering der nieuwe wet, ware bekend gemaakt? Dit hebben wij toestemmend moeten beantwoorden, aangezien er vele notarissen zullen zijn, in welke hetzelfde geval verkeeren, die, de onusantie volgende, onwetend hebben gezondigd; maar, en hier stuiten wij nog op iets ergers, niet allen dat de notaris, welke de acte passeert, alsdaer eene overtreding zoude hebben begaan, en daardoor in de boete vervalt van f 10, voor elke overtreding, maar art. 30 zegt ook: *Bij overtreding van elk der genoemde bepalingen, zal de acte alleen kracht van onderhandsch geschrift hebben, enz.*; en wie zou dat hier de lijdende partij zijn? Niemand anders dan die genen, aan welke in het geheel geene schuld aan de overtreding kan ten laste gelegd worden.

Het is te hopen, dat het hoogste regterlijke collegie in deze zaak eene beslissing moge te weeg brengen, overeenkomstig met den geest der wet; want zoo wij vernemen, zal het openbaar ministerie in het belang der wet en zonder nadeel aan partij, zich van dit vonnis in cassatie voorzien.

Leeuwarden, 2 april. Eene belangrijke zaak houdt thans in deze stad de aandacht bezig: het is de poging der stedelijke regering om de bestaande straatverlichting, die op sommige plaatsen zooveel te wenschen overlaat, te verbeteren door de aanwending en toepassing van het gaslicht, en wel van die geotrooijerde nieuwe uitvinding met geheel verplaatsbare gastoeuvelen van onderscheidene grootte en vorm, waarbij het moeijelijke, kostbare en soms onmogelijke leggen van buizen in den grond beneden de bestrating, kan vermeden worden, dewijl iedere bestaande lanternen van eene afzonderlijke gaslamp kan worden voorzien. Het is hierdoor, dat de vroegere kostbaarheid van het gebruik van gas veel is verminderd, en dat het mogelijk is om door dit middel de steden meerder licht te bezorgen, zonder vermeerdering van kosten. Geen wonder dus, dat het stedelijk bestuur van eene stad als Leeuwarden, die in de laatste jaren zoo groote verbeteringen heeft ondergaan, gaarne wilde beproeven, in hoeverre zulk eene verbeterde inrigting van zooveel belang hier ter stede van toepassing zoude zijn. Hiertoe mogen dan ook de proefnemingen strekken, welke dezer dagen hier op verschillende plaatsen, op de Nieuwestad, in de St. Jacobstraat, en bij het stadshuis zullen worden gedaan, ten einde bewezen te geyen van de kracht en helderheid van het, hier tot dus verre onbekend geblavene gaslicht, waardoor de stad, bij gelijke uitgaven, tweemaal zoo veel licht als van de bestaande straatverlichting zal kunnen genieten.

OOSTINDIE.

Batavia, 6 dec. 1832. In den morgen van 16 november jl. is er brand ontstaan aan boord van het reede van Batavia, liggend Fransche koopvaardij-schip *l'Union*, gezagvoerder *Demandes*, welke het echter gelukt is, door spoedig aangebragte hulp van de zijde van het wachtschip *Triton*, en ander ter reede aldaar liggende vaartuigen, des voormiddags ten half elf ure meester te worden.

Nadat een jaar geleden de eerste steen was gelegd aan de kerk te Cheribon, heeft aldaar op zondag 11 november 11, de plegtige inwijding van dat gebouw, voor de heilige dienst plaats gehad. De heer *van Hoëvell*, theol. doct. en predikant te Batavia, beklom den predikstoel en sprak eene leerrede over Esalm 26: 8a. Daarna bediende de pastoor *van Dyk*, voor de roomsch-katholieke gemeente, de mis; welke plegtigheid ook door de protestantsche gemeente werd bijgewoond, gelijk almede de leerrede door de roomsch-katholijken was aangehoord.

Op den 16den november 11, met het vallen van den avond, was de inlander *Ramein*, van de land Tjiratten, op het land Teloeckpoetjoeng, voor huis bezig met padie-trappen, wanneer eensklaps een

tijger-roijaal van eene bijzondere grootte, langzaam voortredende, achter denzelfven en zonder door hem gemerkt te worden, nadert. Intusschen ziet de vader van Ramein, die onder het afdak van het huis zat, plaatsvindende, doch wordt door den schrik zoo ontziet overmeesterd, dat hij geen besef heeft zijn zoon merkzaam te maken op het gevaar, waarin deze ver-
 Bijna op hetzelfde oogenblik ziet hij dan ook, zijn zoon door het vreeselijke dier bij het been aangegrepen. Ramein, hevig verschrikt, werpt zich terstond, met de grootste tegenwoordigheid van geest, voorover op den tijger, spant al zijne krachten aan, en drukt hem met beide handen den kop tusschen zijne beenen tegen den grond, doch, bemerkende dat zijne krachten niet bestand zijn tegen het ondiep en hetzelfde hem naar het nabij gelegen bosch tracht te slepen, begint hij om hulp te roepen en pogingen aan te wenden, om den tijger met zijne vingers de oogen in te drukken, welk doel hij echter door zijne moeijelijke worsteling niet kan bereiken. De vader van Ramein intusschen zijne tegenwoordigheid van geest verloren hebbende, trekt een bij zich dragende kleine badie, daar hij in zijne ontzettende zijn gollok niet spoedig vinden kan, vliegt op den tijger aan, en slaakt hem het wapen tot aan het heft in de zijde. Het ontvallen van deze wond, laat de tijger zijne krooi los, en keert zich om, terwijl hij langzaam wil weggaan, doch de vader van Ramein herhaalt den aanval, en brengt hem eene tweede gelijke wond toe, waarop de tijger zich tot hem keert. Middelerwijl is echter ook de broeder van Ramein, Mailang genaamd, benaderd, die het woedende dier dadelijk een knip met zijn gollok toebrengt. Nu draait de tijger zich op de achterpooten om en slaakt met de klauwen naar Mailang, doch deze springt achteruit en wordt slechts even op het scheenbeen geraakt; hierna vallen beide, vader en zoon, op den tijger aan; waardoor het hun gelukt, denzelfven spoedig af te maken. De inlander Ramein heeft bij deze gelegenheid verscheidene belangrijke wonden bekomen. Onmiddellijk na het overval is hij naar het ziekenverbond gezonden, waar men echter niet twijfelt aan zijne spoedige genezing. De tijger is bevonden reeds zeer oud te zijn, en bij nadering gebleken eene lengte te hebben van zes voet en tien duim, over den rug, tusschen den staart. Men heeft ontdekt dat zich, in dezelfde nabijheid, nog eene tijgerin, vermoedelijk het wijfje van den afgemaakte tijger, van gelijke grootte bevond, wordende niet onbeproefd gelaten, om te zien hoe men haar te bemagtigen.

Ingezonden stukken.

Buurpreütjen tussen en paar oldervetse Gelderse landku.

JAN-eum. Goen avond, BEREND-buur — goen avond lu al te maole, hoe geet t — as y niet uut wilt, en ik ou niet in de waege zitte, wik en betjen met ou kuieren.

BEREND-buur. Das bakig, JAN-eum — komt niet door in den hoek van den haerd — daar het bak, en piepe het toch vast bij ou, rookt ens — allo jonges, breng ens wat in t vuur.

JAN-eum. Zeg mie ens, het ook wat nies?

BEREND-buur. Niks mynen man — maor wat is t kenstelyk winterwaer — wie treft et flink met de boeragie; dat leusse waer breg ons makkelyk deur den winter. Wie hebt nou kans, da we nog voer aoverholt.

JAN-eum. Jao, das pteugelyk; wie treft het er best mee — maor met t dorssen geet t slege. — De lanter steunt ook ter dege, en bint niks goed te spreken, dat ze zoo weinig in den zak krieget, maor t is veur ons lu nog t slimste, want er bint er niet veulle of ze mot er zaod by kopen, en dat gif slagte rekkening.

BEREND-buur. Daor het geliek in — onze danter ik bok ter dege biester — die zet van e veldke al, datte wel zol motten inkrimpen, en een betjen dan uut te zunegen, want dat er anders wel by zol kort kommen.

JAN-eum. Siao de drommel den kerel, den sinjeur kan er wel waeren — as se er allomaole, zob mee stonnen, was er geen arremtoed.

BEREND-buur. Jao, daor holde ik um, ook yan, maor niet dat al, JAN-eum, t is baeter tijds as te late bezunegd — as, onze staotslu ook zoo, prakkeerden, ging het ons veulle baeter, maor kiek, die klanten denkt daor niet an, en daorum, want ook nooit met enve rekkening uut — t is net of

ze blint bint — ze zegt ummers, dat er van t jaor al weer te kort kuint, en dat er nou zal opebragt worden, dat de olders van de kinders, de kinders van de olders trekt. — Ik hoppe niet dat al, dat ze dat haeren zalt, want wat hielp ons dan al onzen bloedigen arreheid.

JAN-eum. Jao, t is alle maole, geld wat de klokke sliet — t is net of ze t geld opaet. — Ik wet ook niet, waor dat op den duur hen met. — Onze staotslu daor in den Haag deugd milis, het bint slegte rekkenmeisters.

BEREND-buur. Dat holde ik met ou — maor dan mosten die klanten ens flink op de ringens etikt worden — want kiek, as dat zo deurgeet, is de boel gou an en ende, het weurdt hoge tied, dat er een pe veur e stikken wordt.

JAN-eum. Daor het geliek in, maor dat leup aover zo veulle schieven — haok ou ens zeggen, wak daor van wel eheurd hebbe. — Die staotslu, ik wet ze niet regt te neumen, mesters of menisters, of zoo wat, die mot jaorlijks en staot opmaken, wat ze te beuren en uut te geven hebt, en den staot motten die haeren van den landdag, vertegenwoordigers, het as, gelinge ik, naesten, en as die dan den staot goedgeurd hebt, dan gaon die staotslu er haeren gang mee.

BEREND-buur. Maor hoe kunt die haeren van den landdag zoo'n staot goedzeggen, as er alle jaor zo veulle te kort komt.

JAN-eum. Dat doet ze toch, maor ik zal ou ook al vertellen, wat ze mie daorvan ook al ezegd hebt — die haeren legt dat zo an, dat de beuring altied tegh de uitgaven opweg, en dan liekt dat mooi. — Zegt dan al en de een of ander van die haeren van den landdag, de beuring zal wel weer te hoge esteld waezen, en alle uitgaven soms niet op den staot, aeven as vrogger, dan ranteeld die staotslu daor braaf um henne, smaert die haeren braaf honnig um den bek, en doet mooie beleuften, en dan giet et er deur. Die haeren van den landdag slaot er ook vake met de Franche slag aover hen, want eerst ligt ze langer te bakketakken aover allerlei weurden en wissewasies, unias, ze dan komt, waor het um eigentlijk knip, dan is de tief eweg, dan mot ze nae huus en dan giet het holder de bolder et maor deur.

BEREND-buur. Maor JAN-eum, das toch niet in den haok — beloven is goed, maor doen is baeter, zel, sams zellige bestevaer — en dat doet ze niet, ten as ze de staotslu niet anders aanspant, geet het land kapot t hat lek ou.

JAN-eum. Accoord, mynen man, maor ze mot inkrimpen, niet en betje, maor veulle en zetten de taering nao de naering. — Ze mot aoveral wat af kniopen; van haoven of beginnen, eerst met de keunning zelve, en zoo gaende weg af — alles kost te veulle geld; daer is ook te veulle umslag. — En wat doe we toch met al dat kriegsvolk, met alle de generaols en euvrsten met eure golden Kleeren.

Auwe de haffschheid er van hadden, was zattert en genog — want kiek, as ze ons van buiten op het lief valt, t is net of zelfde wie, Fransou of Prussen, of wie t ook bint, dan motten we toch in de schulpe kroepen. — En as ze bingon in het land, et, krange ens buken klingen, dan kunt, onze schatters, dat vaken makkelyk wasen, want ik kan te zeggen, dat bint gien ketjes um zonder handsen an te tassen.

Wat de we ook met al de gaseerden — daor bint ummers en boel van die kostgangers, die niks e-daon of verdiend hebt, en toch, zoo ze zegt, duzenden trekt, en eigen geld hebt as trek. Kiek, das al te maole geld weggeosen. — Het is ens: Ze mot er maor bint t schrappen. Ze kint veulle daor me nitwinnen, wel een wagen vol geld, en as ze zoo deen, konnen ze nog wel aoverhalen.

BEREND-buur. Maor de haeren van den landdag mosten dan de katie de bel ens antonden en drieven datien betjen an by den keunning.

JAN-eum. Jo, praet mi van die landdaghaeren, niet — dat bint ook menschen, en denkt veul te veulle an zich eigen — daor bint den eenen heft en brear, den anderen zyn vader, den darden en eum of en naerken, die nou ook alle officies hebt — ruart ze nou den rink te veulle, dan bint ze bange, dat ze daor of niet kommen, en dan die duiten kwijt raken. — Maor, wie te, wak af ens eucht hebbe: Onze olde lu, die weet hoe de harte vrogger aan de stelle het oepjen, die mosten, te wege, ens, naer den Haag trekken en naemen metpaet eise maets te, die heldere keuppe hadden, er goed konnen spreken, en t nargens ook an oepjen te laten, en

die ook best ciefereen konnen — die klanten mosten t den keunning ens goed aan t verstand brengen, want hie weet et vaste niet. Ze mosten um dan zeggen — besten keunning, et giet niet goed — daor is veul te veulle umhaal, veul te veulle volk, veul te veulle gaseerden, en daorum kost alles zoo veulle, — as dat zoo deurgeet, geet het land te gronde — daor mot inekrompen worden: nou mos ie zelve ens goed veurgaon, en laoten en duzend of wat van ouw traktement vallen, en laoten dat in de kasse; y hebt ummers genog, en dan most ie wat volk afdanken en schrappen ter deege wat van die gaseerden. — Zie, mie dunkt vaste, as ze et um alles ens regt uut de deuke deen, hi zol et wel doen en ook wel veurgaon, want kiek hi het er ummers vake zyn eigen lief an ewaogd en daorum zal hi et nou ook wel doen. — Zoo as et nou is en gaet, kan t niet langer; want dan zinwie al te maole gauw aeven rieke, dood arrem.

Maor, wat heure ik, sliet et daor al negen nur — af ekenierd dan — dan weurd et hooge tied, dak nae huus kom, en in de vaeren kroepe; want kiek, margin vroeg um vief nur is het al weer dag veur ons, dan mot de vlaegel er weer an. — Nou, addé BEREND-buur, slaopt wel — nagt samen al te maole. — Ik meene et zelfde JAN-eum; zekt mie ouwe vrouw goen avond van ons.

Staats-geneeskundige waarschuwingen, ten algemeene nutte.

De prefect van politie, te Parijs, brengt ter kennis van het publiek, dat tot zware ziekte-toevallen aanleiding heeft gegeven het gebruik van GELKEURD PAPIER, waarvan zich de kruideniers, suikerbakkers, enz. dikwerf bedienen als zakken of omkleedsels van eetbare en ten zoodanigen gebruike-aangebodene zelfstandigheden. Het GROENE en RIETBLAUWE papier is, in dit opzigt, het gevaarlijkst, als zijnde met metaal-stoffen geverwd. Brengt men zoodanig papier in aanraking met weke, vochtige en vette zaken, zoo als, reuzel, boter, kaas, enz., alsdan deelt zich een gedeelte der verwstof daaraan mede, waaruit, naar gelang van de hoeveelheid der aan het voedsel medegedeelde verwstof, min of meer gevaarlijke gevolgen kunnen plaats grijpen (*Gazette des Hôpitaux de Paris*).

Voor eenigen tijd liet eene dame, die eenigzins ongesteld was, eent halve kilogramme (half Nederlandsch pond) pruimen koopen en daarvan de helft koken. Na deze pruimen met derzelver sap te hebben genuttigd, werd zij overvallen van misselijkheid en braken, die eerst na verloop van ettelijke uren, onder het drinken eener groote hoeveelheid suikerwater, weken. Niet wetende, waaraan deze toevallen toe te schrijven, die zich na een herhaald gebruik der pruimen wederom hervatteden, viel men op de gedachte van de pruimen te laten onderzoeken, en vond men, dat eenigen daarvan met eene groenachtige stof waren bezedeld. Men verzoegde zich tot den winkeliër en ontdekte, dat deze groene kleur aan de pruimen was gaan vastkleven van eene étiquette van groen carton, door middel van ROTTERDAMS-waer gorna beschilderd. (*Journal de Chimie Méd. de Paris*).

Bij eenen ziekte, aan wien men een pap van tapioca (witte sago) was voorgeschreven, deden zich, kort na het gebruik daarvan, toevallen op van vergiftiging. Een naauwkeurig onderzoek leerde, dat het coxon sapraan, hetwelk ter inpakking van sommige tapioca's (of sago, arrow-root, aardappelen-meel, enz.) menigwerf wordt gebruikt, meer of min gevaarlijke vergiftigings-toevallen kan doen geboren worden. (*Auxiliaire Bresan*).

Onze landgenoot, de heer apotheker HALLSMAAT, te Leiden, leverde, in een paar nummers der *Nig. Konst- en Letterbode*, onlangs een hoogst belangrijk verslag zijner scheikundige nasporingen, nopens de onschadelijke of giftige eigenschappen van vele verschillende zelfstandigheden, welke tot het verwen of kleuren van kinder-speelgoed, suiker-waren, gebak, enz. plegen te worden aangewend, en waaruit het hoogst gevaarlijke van telen dier kleurstoffen duidelyk blijkt. — In sommige staten van Duitschland is dan ook het verwen en kleuren van speelgoed, suiker-waren, enz. of ten strengste verboden, of ten minste aan het toezigt der politie aanbevolen en slechts onder bepalingen toegestaan. Zou er bij ons te lande zwa-
 righeid bestaan, om zoodanige gevaarvolle en nuttelooze beschilderingen door eene bepaalder wet nadrukkelijk te keer te gaan?

Mevrouw ... te Caen, in Frankrijk, schieen, laatstleden dinsdag, den 14den februari, des avonds, na eene langdurige ziekte, den laatsten ademtogt te

